

Offentliggørelsen af Kontoen af 1. Februar i nogen som helst Henseende kan blive en Kritik af den højtærede Handelsminister. Det var nemlig det ærede Medlem Hr. Hauge, der indenfor Finansudvalget rejste Kravet om, at den skulde frem, og det var det ærede Medlem Hr. Rode, der støttede dette Krav.

**Pinstrup:** Da Forhandlingen om Tillægsbevillingslovforslaget begyndte, og de to Oppositionsordførere havde haft Ordet, var det klart, at nu er det Valgtrompeten, der blæses i, det er Optakten til Valget, det er Retningslinierne, der skal gives med Hensyn til, hvad man vil gaa til Valg paa til Sommer. Der var en Forskel paa de to Ordføreres Tale. Det ærede Medlem Hr. Staunings Tale mindede mig noget om en Oplevelse, jeg har haft; jeg var i et Hus, hvor Lynet slog ned med en skrattende Lyd, som altid følger med en saadan Begivenhed, men det var et saakaldt koldt Lyn, det tændte ikke. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Tale heller ikke tændte, det var mere et skrattende Bulder, som man hører ved en saadan Lejlighed. Jeg skal skynde mig at tilføje den Indrømmelse, at Socialdemokratiet har jo noget andet at gaa til Valg paa end den Tale, det ærede Medlem Hr. Stauning holdt, de har jo for længst udstedt deres Valgmanifest og i September Maaned i Odense vedtaget det Program, som de vil gaa til Valg paa, saa de ved, hvad de vil have gennemført i det Øjeblik, de bliver stærke nok dertil.

Det ærede Medlem Hr. Rodes Tale var mere at sammenligne med Lyden af et slebet Spyd, som slynges gennem Luften, men ikke rammer, fordi Haanden, der kastede det, ikke var den rette til at føre det. Den, det ærede Medlem Hr. Rode i første Række vilde ramme, var jo den højtærede Statsminister. Jeg har undertiden ikke i alle Enkeltheder været enig med den højtærede Statsminister i Politik, men jeg har altid anset ham for en fuldt ud hæderlig Mand og en betydelig Realpolitiker, og ikke den æreløse og uduelige politiske Person, som det ærede Medlem Hr. Rode vilde gøre ham til. Den højtærede Statsminister kan en politisk Taktiker som den forhenværende Indenrigsminister med hans politiske Fortid ikke fælde ved sin Bagklogskab, den er efter mit Skøn ikke en sur Sild værd. Thi vidste det ærede Medlem Hr. Rode, den Gang de to amerikanske Statslaan blev optaget, at Glückstadt foruden sine andre Egenskaber

var en Svindler og Spiller, som man skulde være sig for, burde han have sagt det her i denne Sal ved Sagens Behandling. Og som den foregaaende Taler (Stengaard-Kirkegaard) var inde paa: Var det ikke den tidligere Finansminister Brandes og Udenrigsminister Erik Scavenius, der brugte Glückstadt og har takket og rost ham? Den nuværende Finansminister arvede faktisk Glückstadt fra de Radikale. Ogsaa Finansminister Brandes udtalte stor Beundring for Etatsraad Glückstadt som den eneste store Financier, vi nogen Sinde har haft. Kan det ærede Medlem Hr. Rode tvivle om, at hvis Brandes havde været Finansminister paa det Tidspunkt, da disse Laan skulde optages, vilde han ogsaa have fulgt Glückstadts Raad? Nej, alt det er kun Bagklogskab og fariseisk Tale og i Virkeligheden ikke noget værd.

Nu har Landmandsbankforhørene gaaet deres Gang. Kommissionen har endt sit Arbejde og afgivet sin Beretning, der er afsløret en forfærdende Svindel og Raadenskab i visse Kredse, især her i Hovedstaden. De største Syndere i denne Sag ligger i deres Grave, mange andre er under denne Sags Forhandling blevet trukket frem, nogle desværre trukket frem med Urette, og det har haft den Virkning, tror jeg, man kan sige, at Landets Kredit er svækket, vort Folk er sat ned i Omverdens Omdømme, og derfor vil jeg spørge: Kunde det nu ikke være nok? Det kan dog naturligvis ikke være nok, hvis det er Hensigten at hindre Landmandsbankens Genrejsning. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at jeg havde i Bankudvalget den personlige Opfattelse, at det er det radikale Venstres Villie, at denne Bank ikke skal rejses, det er mit Indtryk af de Forhandlinger, jeg har overværet, det viger jeg ikke tilbage for at sige fra denne Plads. Man forstaar adskilligt andet bedre, hvis det er denne Baggrund, man virker paa, der kunde maaske indkasseres en eller anden politisk Gevinst, hvis noget saadant skete, og saa faar det gaa med Landets øvrige Interesser, som det kan. Thi hvad vil man ellers naa? Thi at afsløre alle Spillere og Svindlere i dette Land, det lykkes jo ikke. Hvad nytter det, selv om man kunde ramme alle, der har haft Berøring med Landmandsbanken og spillet og svindlet dér? Den tidligere Finansminister Hage var mellem de uheldige, men hvad siger det? Han har nu været i Forbindelse med Landmandsbanken, men hvem garanterer os for, at ikke de øvrige radikal-socialistiske Ministre kan have spillet i andre Banker